

48 . Câmpulung | Județ: Argeș | Punct: Mănăstirea "Negru Vodă", str. Negru Vodă nr. 64 | Anul: 2002

Anul: 2002

Cod RAN: 13506.03

Perioade: Evul Mediu

Epoci: Evul Mediu

Categorii sit: Religios, ritual și funerar

Autori: Gheorghe I. Cantacuzino, Maria Venera Rădulescu, Ștefan Trâmbaciu

Instituții: Institutul de Arheologie "Vasile Pârvan", București, Muzeul Municipal Câmpulung, Muzeul Municipal Câmpulung

Raport

Cercetările arheologice efectuate în 2002 la Câmpulung au continuat săpăturile mai vechi la ansamblul fostei reședințe domnești, prin care s-au obținut date privind cele mai vechi urme de locuire, biserica din secolul al XIV lea, elementele de fortificare și alte resturi de construcții din aceeași vreme. Lucrările au fost concentrate în zona de nord-est a ansamblului mănăstirii "Negru Vodă". S a urmărit verificarea cronologiei construcțiilor din această zonă și în special verificarea datării și completarea informațiilor privind dimensiunile și compartimentarea unei construcții de mari dimensiuni, cu pivniță, descoperită în 1981, încercându se delimitarea clădirii și obținerea mai multor informații stratigrafice. Ca și în anii precedenți, aria accesibilă săpăturilor a fost limitată din motive obiective. De această situație a trebuit să se țină seama în amplasarea săpăturilor: S 21, S 22 și sondele de întindere mai mică S 20 A, S 20 B (în care s-a căutat delimitarea construcției descoperite în anul precedent lângă zidul care mărginește la nord ansamblul, construcție a cărei lungime depășește suprafața cercetată în acest an) și S 20 C.

Spațiile disponibile cercetării au limitat posibilitatea căutării limitei sudice a clădirii descoperite în 1981 la sondajul executat cu 7,50 m mai la sud de punctul în care ea fusese cercetată inițial (S 21). Clădirea căutată nu a fost descoperită în acest loc, limita sa aflându-se mai la nord. S-au putut efectua aici observații stratigrafice asupra depunerilor existente în această zonă. Peste solul gălbui cu prundiș și peste un strat de pământ cenușiu cu pietriș, fără urme arheologice, se află un strat cu bolovani și pământ cenușiu închis, cu o grosime ajungând la peste 0,40 m, care se subțiază spre est; el acoperă o suprafață ce depășește spre vest limitele săpăturii, în care se întinde pe o lungime de peste 8 m. Urmează straturi de pământ cu pigmenți de moloz și straturi nu prea groase de moloz alternând cu pământ cu urme de moloz, iar la suprafață – solul arabil.

O secțiune (numerotată S 22) paralelă cu S 21 și S 15, trasată la circa 2 m nord de traseul acesteia din urmă, în vecinătatea trotuarului asfaltat, a permis descoperirea unei alte părți a construcției cercetate prima dată în 1981. Este o parte din zidul său vestic, cu o intrare spre interiorul nivelului inferior al clădirii, care se afla mult sub suprafața terenului din interiorul incintei. Pe latura dinspre nord a intrării se păstrează partea inferioară a montantului unui ancadrament din piatră de Albești, cu muchea teșită, precum și pragul de piatră, lat de 31 cm și înalt de 23 cm, cu baza la adâncimea de aproape -2,50 m sub actuala suprafață a terenului, având dedesubt un rând de cărămizi. Zidul, aparținând probabil unui gârlici, are, în zona din fața intrării, paramentul integral din cărămidă; în rest el este construit din piatră de Albești cioplită, piatră de râu și rare cărămizi. Atât în interiorul construcției cât și la exterior, spre vest, se află straturi groase de peste 1 m de dărâmtură cu moloz și multă piatră spartă, multe pietre având dimensiuni destul de mari.

Sondajele executate mai spre nord (S 20 A și S 20 C) nu au adus rezultate concludente privind extinderea în această direcție a clădirii. Straturile de dărâmtură cu moloz și piatră, cu o grosime foarte mare, au îngreunat aici observațiile. Nu s-au putut delimita eventualele ziduri ale clădirii descoperite mai la sud, distruse în mare măsură.

După săpăturile din 1981 fusese presupusă o datare în secolul al XVII-lea a construcției, ce fusese identificată ipotetic cu hanul și prăvăliile mănăstirii ridicate de Matei Basarab. Orientarea ei este diferită de a restului clădirilor ansamblului monastic. În săpăturile din 2002 nu au putut fi obținute elemente stratigrafice care să îi poată asigura datarea, iar materialele arheologice lipsesc (cu excepția unor fragmente ceramice moderne antrenate cu ocazia unor intervenții recente). Ancadramente cu muchea teșită se întâlnesc în Transilvania și la monumente din secolul al XIV lea. Chiar dacă – din cauza imposibilității extinderii săpăturilor – construcția urmărită nu a putut fi delimitată și nici nu s au putut obține elementele stratigrafice necesare unei mai exacte încadrări cronologice, cercetările din anul 2002 au permis obținerea unor date pline de interes privind acest important edificiu

Informații suplimentare online

[Raportul 1913 din cronică.cimec.ro](http://cronica.cimec.ro)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](http://mapserver.cimec.ro)
